

‘Ik denk dat ik een dikke 10 zou krijgen!’

Een paar maanden geleden vernieuwde **Vitiligo.nl** haar spreekbeurtpakket. De 10-jarige **Lauren van Veenendaal** ging ermee aan de slag en hield op 21 oktober haar spreekbeurt over vitiligo. Ze vertelt hoe het die dag is gegaan.

Wie is Lauren?

“Ik ben 10 jaar en zit op basisschool De Lindt in Helmond. Sinds ik 3 jaar ben heb ik vitiligo op mijn arm, in mijn nek en op mijn borst. Mijn vitiligo blijft zo groot als het nu is. Ik heb toen ik klein was zelf gekregen maar die kriebelde. Ik vind vitiligo gewoon mooi bij mij staan, dus ik wil het graag houden. Ik vind vitiligo heel speciaal, het ziet er leuk uit. Het is zeldzaam, dus ik vind het stoer. Het enige wat ik van papa en mama moet, is me insmeren met zonnebrand.”

Reactie van meester Olle

“Het is mooi om te zien dat kinderen van elkaar kunnen leren. Lauren heeft zich kwetsbaar opgesteld en met een goed verhaal de kinderen kennis laten maken met vitiligo. Als kinderen op jonge leeftijd hier informatie over krijgen en een klasgenootje heel open is, wordt het eerder als iets normaal gezien en niet iets ‘geks’. Dat is wat vitiligo ook mag en moet zijn.”

Wil je ook een spreekbeurt houden over vitiligo of er een werkstuk over maken?

Dan kun je gebruikmaken van het online spreekbeurtpakket van de vereniging. Tot 1 december is dit al achttien keer aangevraagd. Je vindt meer informatie op <https://www.vitiligo.nl/spreekbeurt/spreekbeurt-over-vitiligo/>.

De spreekbeurt

Voorbereiding

“Dat was best lastig, want soms begreep ik de zin (van de informatie) niet helemaal, maar het is uiteindelijk wel gelukt. Ik krijg vaak de vraag ‘wat is die witte vlek op jouw arm?’, dus vond ik het handig om hierover een spreekbeurt te geven. Dan weet meteen iedereen het in één keer. Ik heb de link van **Vitiligo.nl** gebruikt. Het vernieuwde spreekbeurtpakket van de vereniging gaf al veel info. Ook heb ik zelf bedacht hoe het voor mij is. En ik ben bij de dermatoloog geweest om met haar op de foto te gaan en een foto te krijgen van de Wood’s lamp. Dankzij het blauw-paarse licht ervan worden op mijn huid zelfs de kleinste plekjes zonder pigment zichtbaar. Heel handig voor dermatologen, want met deze lamp kunnen zij zien wat er aan de hand is: ze kunnen de juiste diagnose stellen zoals ze dat noemen. Ook kunnen ze dankzij de lamp per bezoek zien hoe de vitiligo eventueel verandert: breidt die uit, zijn de vlekken actief? Op de foto heb ik de Wood’s lamp in mijn handen. Ter voorbereiding heb ik eerst een Powerpoint gemaakt. Ik heb de tekst van de link gelezen. Maar in de Powerpoint heb ik alleen

steekwoorden opgeschreven, omdat de kinderen anders alles al lezen wat op het bord staat. In de link staan ook plaatjes, en een achtergrond voor elke dia in de Powerpoint. Die is makkelijk te gebruiken en ziet er gezellig uit. Als voorbereiding heb ik ook een plaatje van ‘mijn mening over vitiligo’ gemaakt, want ik vind het belangrijk dat mijn klasgenoten weten hoe ik er zelf over denk. Mijn mening is dat ik niet anders ben, ik ben gewoon mooi.”

Spreekbeurt zelf

“Ik was heel zenuwachtig, want ik vind het heel spannend om iets over mezelf te vertellen en om voor een groep mensen te staan. Maar het is wel gelukt, dus daar ben ik trots op. Door mijn zenuwen was ik veel aan het lezen op mijn spiekbrieftje. Mijn klasgenoten keken veel naar mij, omdat ze nieuwsgierig waren over mijn onderwerp, soms fluisterden ze iets naar elkaar, maar daarna was het weer stil. Ik kreeg alle tijd van de meester, maar mijn spreekbeurt moest wel binnen een bepaalde tijd af zijn. Als je het niet te lang maakt, is het goed.

Er werden vragen gesteld aan mij zoals ‘waarom heb jij vitiligo gekregen?’. Ik antwoordde

dat ik dat niet weet, want ik heb het al van toen ik klein was. Ik ben ook door de klas gaan lopen, zodat iedereen de vlek van dichtbij kon zien en deze mocht aanraken. Mijn klasgenoten dachten dat die kleiner was, maar nu konden ze heel mijn arm zien en ze zagen ze hoe groot de vlek was. Ze vonden het bijzonder dat het gewoon hetzelfde voelt als hun eigen huid. Ze kenden wel het Amerikaanse fotomodel

Met mijn dermatoloog, Ellen Liberton (boven) en met de Wood’s lamp (onder)

met vitiligo, Winnie Harlow, maar verder kennen ze geen mensen met vitiligo.”

Na afloop

“Meester Olle zei dat het wel een goed onderwerp was, ‘want we hebben er veel van geleerd’. Ook ik heb er van geleerd. Ik heb uitgelegd dat ik in **Spotlight!** kom en dat vind ik supergaaf want ik wil graag in een tijdschrift staan. Ik heb geen cijfer gekregen voor mijn spreekbeurt, daar doen we op onze school nooit aan. Maar ik denk dat ik een dikke 10 zou krijgen, want we hebben veel geleerd en het was een bijzonder onderwerp. Het handige is dat ik mijn klasgenoten nog heb gezegd dat ze mij hier gewoon vragen over kunnen stellen. Sommigen zeiden dat ze mijn vitiligo eerder nog niet hadden gezien. Ik kreeg ook een compliment dat ik over iets van mezelf had gepraat wat anderen niet hebben. Als ik straks naar het voortgezet onderwijs ga, weet ik nog niet of ik weer een spreekbeurt zou doen, dat bekijk ik dan wel weer. Meester Olle vond het cool dat ik in een tijdschrift kom. De **Spotlight!** van afgelopen september ligt ook al in de klas, daarin stond ook een artikel over spreekbeurten. Dan kan iedereen er nog eens in kijken en het lezen.”